

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

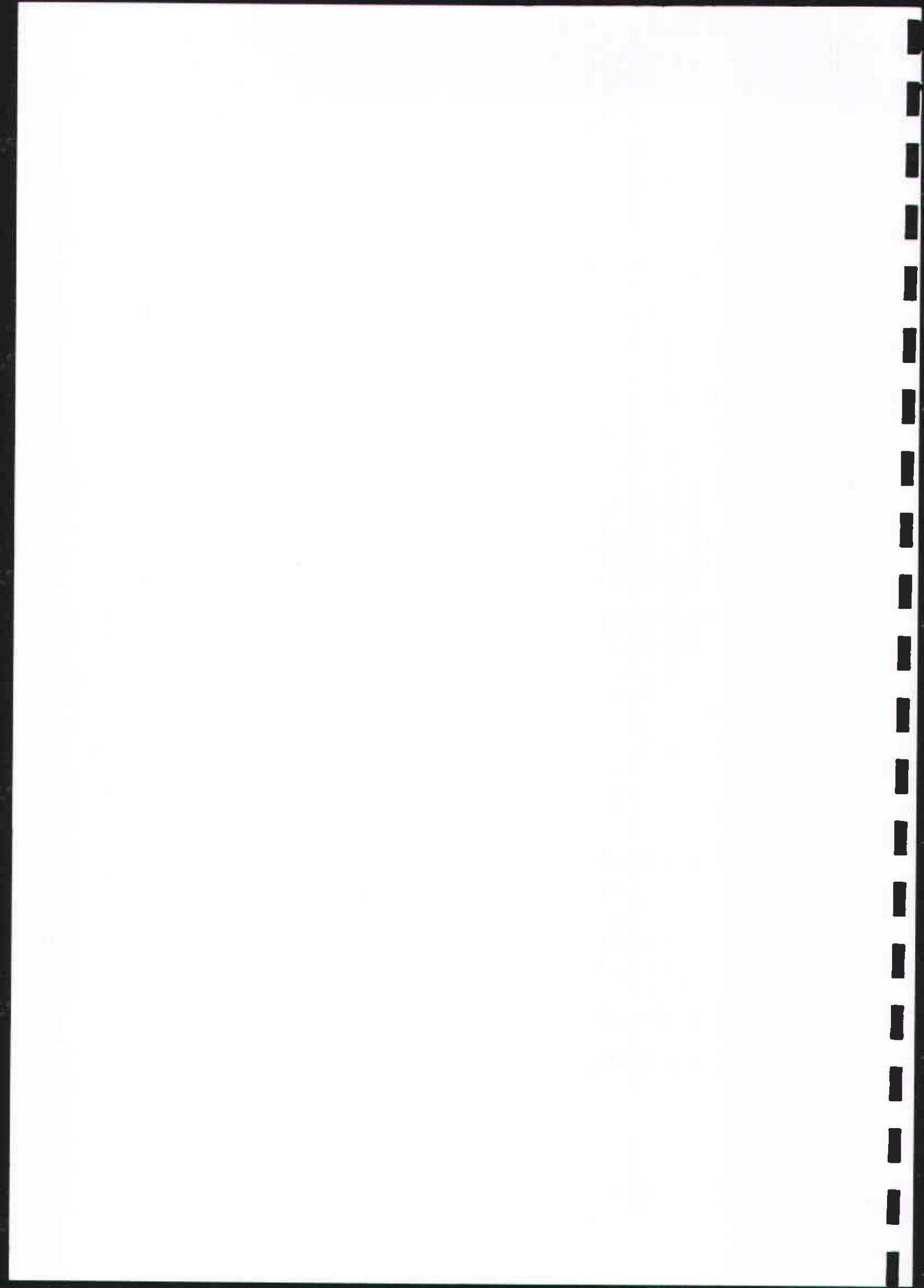
PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ I GESTIÓ DEL PATRIMONI NATURAL DE GRANOLLERS

31

Memòria
Normativa
Estudi econòmic i financer

LLOVERAS & SOLER, ARQUITECTES

Abril de 2004

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

Patrimoni natural

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques

Direcció General d'Urbanisme

Aprovat definitivament per la Comissió
Territorial d'Urbanisme de Barcelona
en sessió de

La secretària **16 JUNY 2004**

Mercè Albiol i Núñez

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ I GESTIÓ DEL PATRIMONI NATURAL DE GRANOLLERS

LLOVERAS & SOLER, ARQUITECTES

Abril de 2004

結 語

PRESENTACIÓ

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme

Aprovat definitivament per la Comissió
Territorial d'Urbanisme de Barcelona
en sessió de **16 JUNY 2004**

La secretària

Mercè Albiol i Núñez

Paisatge és tota intervenció humana en el medi. Si donem per bona aquesta definició, estarem d'acord que el paisatge presenta diferents tipologies en el territori i que la relació entre l'home i el medi ha anat variant al llarg del temps, així com que el paisatge actual és el resultat d'un procés que ve de lluny.

El paisatge és, a més, part integrant de la identitat d'un territori i del seu patrimoni col·lectiu. Un patrimoni que per diversos valors ecològics, socials i culturals cal preservar i difondre, en el sentit que només es protegeix —s'estima— allò que es coneix.

El nostre paisatge s'ha vist transformat inexorablement per la nostra recent història demogràfica i industrial, i poc a poc, el creixement de les superfícies urbanes del municipi ha ocupat molts espais que abans eren destinats a conreus, boscos i erms.

Vetllar per la protecció, millora i difusió del patrimoni natural i evitar la seva degradació i desaparició ha de figurar entre les prioritats del nostre municipi. Perquè a Granollers, el sistema de petits espais naturals, residuals i fràgils, si voleu, formen també part de la nostra identitat i per això, s'ha promogut la seva catalogació i protecció, de manera que el seu tractament més específic s'integri al marc de protecció més general que proposi la revisió del Pla d'ordenació urbana.

El Pla especial de protecció i gestió del patrimoni natural que aquí presentem és la culminació d'un procés iniciat ara fa quatre anys. En el Pla d'acció ambiental de 1999 s'esmentava la necessitat de treballar en la protecció i catalogació del patrimoni natural de Granollers.

L'actuació en l'àmbit del patrimoni natural ha estat una de les línies bàsiques de l'acció municipal, i és en aquesta línia que des del Servei de Medi Ambient, i des d'altres serveis i institucions municipals, s'han anat desenvolupant un conjunt de projectes vinculats amb el nostre patrimoni natural, relació d'actuacions que vénen referides en la Memòria d'aquest document.

Així, aquest Pla especial pretén, per un costat, establir els mecanismes de protecció legals i, per l'altre, catalogar els elements que integren el patrimoni natural: els espais naturals i els elements botànics, i inventariar la xarxa bàsica de camins rurals i veïnals.

Correspon a l'administració municipal, en aquest cas, impulsar els instruments de protecció i gestió del patrimoni natural, però entenem que aquesta ha de ser una

fitxa compartida i participada pel conjunt de la ciutadania. És per aquest motiu que s'ha volgut fer participatiu aquest procés, en el sentit que la millor garantia per a la defensa i protecció del patrimoni s'aconsegueix amb la implicació de la societat.

L'aprovació del Pla especial i dels catàlegs, però, no és un punt d'arribada, ans al contrari, és el punt de sortida per a un seguit de línies d'actuació que s'hauran de desenvolupar al llarg dels propers anys:

- Elaborar plans de gestió i ús dels espais naturals i una ordenança de protecció i regulació dels elements botànics, com a instruments de planificació de les actuacions.
- Fomentar el coneixement entre la població dels valors que comporta la protecció del patrimoni natural. Iniciar programes de difusió que acostin la ciutadania als espais naturals.
- Promoure la creació d'un ens que vetlli pels temes relacionats amb el patrimoni arquitectònic, arqueològic i natural del municipi.
- Fomentar la participació i implicació de col·lectius en la protecció, difusió i gestió del patrimoni natural, a través, per exemple, de mecanismes com la custòdia.
- Avançar cap a la coordinació supramunicipal. És prioritari tractar els temes que intervenen en el territori, tan pressionat a la nostra comarca, des de més enllà de l'àmbit estrictament municipal i cercar fórmules comunes de protecció del medi.

La redacció del Pla especial de protecció i gestió del patrimoni natural ha estat, com hem dit més amunt, el resultat d'un procés en el qual hi ha pres part un conjunt de persones a les que vull agrair la seva dedicació: a Virgínia Domingo, del Servei de Medi Ambient; a Ramon Flores, del Servei d'Obres i Projectes; a Carme Umbría i Miquel Pujol, del Servei d'Urbanisme; a Josep Serra, de l'Àrea de Serveis i Via Pública; a Toni Arrizabalaga i Pere Cornellas, del Museu de Granollers; a Joaquim Comas, que ha redactat el Catàleg dels elements botànics, i a Josep Germain, Albert Cortina i Mercè Soler, l'equip que ha elaborat el Pla especial.

La documentació que aquí presentem posa algunes de les bases per a una millor relació de l'home amb el medi. Per assolir aquest objectiu serà necessari el compromís de tots.

Granollers, febrer de 2003.

Albert Camps i Giró

Regidor de Medi Ambient

EQUIP DE REDACCIÓ

El Pla Especial de Protecció i Gestió de Patrimoni Natural de Granollers ha estat redactat per encàrrec de l'Ajuntament de Granollers durant el període comprès entre setembre de 2002 i febrer de 2003.

Regidor de Medi Ambient:

Albert Camps i Giró

Equip redactor:

Mercè Soler i Codina, arquitecta. Lloveras & Soler, arquitectes, S.L.

Josep Germain i Otzet, geògraf

Albert Cortina i Ramos, advocat. Estudi DTUM

Tècnics de l'Ajuntament de Granollers que han participat en l'elaboració del Pla:

Carme Umbría i Font, cap de servei d'Urbanisme

Virgínia Domingo i Reig, tècnica de Medi Ambient

Miquel Pujol i Garcia, delineant d'Urbanisme

Han col·laborat en els treballs de realització de l'inventari d'espais naturals d'interès municipal (ENIM):

Redacció, edició de les fitxes i coordinació del treball: Albert Camps i Giró i Virgínia Domingo i Reig (Servei de Medi Ambient, Ajuntament de Granollers).

Treball de camp i documentació: Taller d'ocupació Antoni Jonch, mòdul de Medi Ambient (monitor responsable: Xavier Romero i Hidalgo).

Imatges i disseny: Pere Cornellas i Aligué (Museu de Granollers, Ajuntament de Granollers).

Cartografia: Miquel Pujol i Garcia (Servei d'Urbanisme, Ajuntament de Granollers).

Han col·laborat en els treballs de realització de l'inventari d'elements botànics d'interès municipal (EBIM):

Redacció, edició de les fitxes i coordinació del treball: Joaquim Comas i Estany i Albert Camps i Giró (Servei de Medi Ambient, Ajuntament de Granollers).

Treball de camp i documentació: Joaquim Comas i Estany, Antoni Arrizabalaga i Blanch (Museu de Granollers, Ajuntament de Granollers), Josep Serra i Pou (Àrea de Serveis i Via Pública, Ajuntament de Granollers) i Taller d'ocupació Antoni Jonch, mòdul de Medi Ambient (monitor responsable: Xavier Romero i Hidalgo).

Imatges i disseny: Pere Cornellas i Aligué (Museu de Granollers, Ajuntament de Granollers).

Cartografia: Miquel Pujol i Garcia (Servei d'Urbanisme, Ajuntament de Granollers).

CONTINGUT

MEMÒRIA

- 1 Antecedents del Pla especial
- 2 Estat actual del patrimoni natural
 - 2.1 Característiques
 - 2.2 Oportunitats i amenaces
- 3 Marc legal
- 4 Objectius i procés d'elaboració
 - 4.1 Objectius
 - 4.2 Procés d'elaboració
- 5 Estructura i contingut del Pla especial
 - 5.1 Memòria informativa
 - 5.2 Documentació gràfica
 - 5.3 Normativa
 - 5.4 Annexos de la normativa
 - 5.5 Estudi econòmic i financer

NORMATIVA

TÍTOL I. DISPOSICIONS GENERALS

Capítol primer. Objecte, contingut i vigència del Pla especial.

Capítol segon. Desenvolupament i execució del Pla especial.

Capítol tercer. Intervenció administrativa i règim sancionador.

Secció 1^a. Procediments administratius.

Secció 2^a. Ajuts i subvencions.

Secció 3^a. Infraccions urbanístiques i règim sancionador.

TITOL II. ELS ESPAIS NATURALS D'INTERÈS MUNICIPAL

Capítol primer. Disposicions generals.

Capítol segon. Regulació general de les àrees de protecció i dels àmbits complementaris de gestió.

TÍTOL III. ELS ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

Capítol primer. Disposicions generals.

Capítol segon. Regulació general dels elements botànics d'interès municipal.

TÍTOL IV. LA XARXA BÀSICA DE CAMINS RURALS I VEÏNALS

Capítol primer. Disposicions generals.

Capítol segon. Regulació general de la xarxa bàsica de camins rurals i veïnals.

Secció 1ª. Determinacions generals per als camins rurals i veïnals en sòl no urbanitzable.

Secció 2ª. Determinacions generals per als camins rurals i veïnals en sòl urbà i urbanitzable.

Secció 3ª. Determinacions específiques per a les connexions urbanes.

DOCUMENTACIÓ GRÀFICA

PLÀNOLS D'INFORMACIÓ

I-1 Ubicació dels Espais naturals d'interès municipal en relació a la classificació del sòl.

I-2 Ubicació dels Elements botànics d'interès municipal en relació a la classificació del sòl.

I-3 Ubicació de la Xarxa bàsica de camins rurals i veïnals en relació a la classificació del sòl.

I-4 Visió de conjunt de la proposta.

PLÀNOLS D'ORDENACIÓ

O-1 Espais naturals d'interès municipal: delimitació i zonificació .

O-2 Elements botànics d'interès municipal: determinació i classificació.

O-3 Camins rurals i veïnals: determinació i classificació.

ANNEXOS DE LA NORMATIVA

Annex I. Catàleg dels Espais naturals d'interès municipal (ENIM).

Annex II. Catàleg dels Elements botànics d'interès municipal (EBIM).

ESTUDI ECONÒMIC I FINANCER

1 Marc legal.

2 La gestió del patrimoni natural de Granollers.

3 Intervencions previstes en el Pla especial.

4 Règim econòmic i financer.

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

36

Patrimoni natural

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ I GESTIÓ DEL PATRIMONI NATURAL DE GRANOLLERS

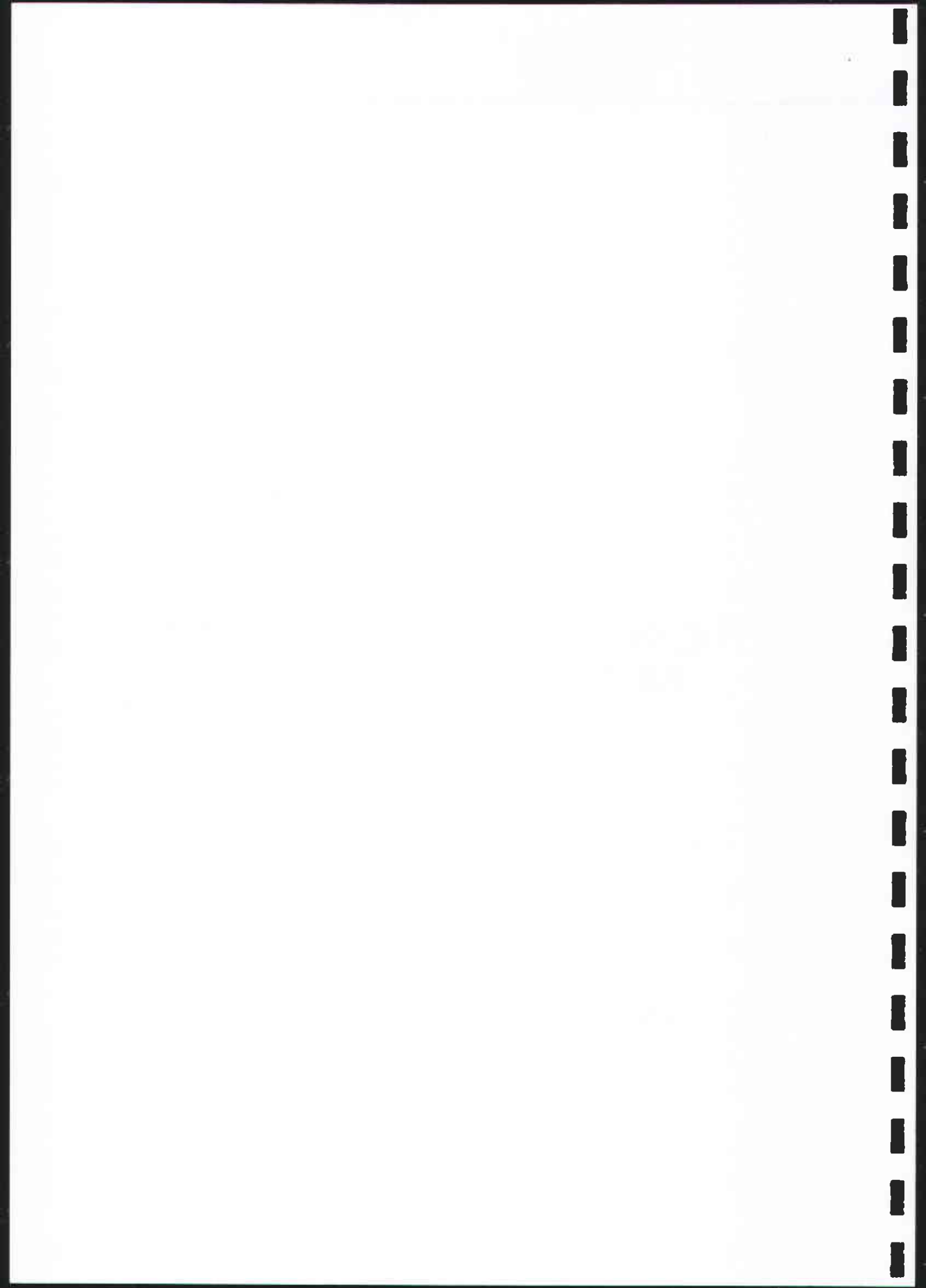
Memòria

LLOVERAS & SOLER, ARQUITECTES

Abril de 2004

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

CONTINGUT

1 Antecedents del Pla especial	3
2 Estat actual del patrimoni natural	5
2.1 Característiques.....	5
2.2 Oportunitats i amenaces	8
3 Marc legal.....	10
4 Objectius i procés d'elaboració.....	10
4.1 Objectius.....	10
4.2 Procés d'elaboració	11
5 Estructura i contingut del Pla especial.....	18
5.1 Memòria informativa	18
5.2 Documentació gràfica	18
5.3 Normativa	20
5.4 Annexos de la normativa	20
5.5 Estudi econòmic i financer	21

MEMÒRIA

1 Antecedents del Pla especial

El vigent Pla general municipal d'ordenació urbana de Granollers, aprovat definitivament el 27 de juny de 1984 i amb una posterior revisió del Programa d'actuació i diverses modificacions puntuals del PGO aprovades definitivament el 25 de juny de 1993, ja preveu la necessitat d'elaborar un catàleg del patrimoni de Granollers, tant pel que fa als elements amb valor històric o cultural com arquitectònic i natural, i que aquest catàleg es completi amb el corresponent pla especial.

Concretament, a l'article 20, *Catàleg*, s'estableix en el seu apartat primer que «s'haurà de formar un Catàleg de les construccions o edificis d'interès artístic, històric, arqueològic o típic i dels llocs i elements naturals d'interès. Aquest Catàleg haurà de comprendre almenys els edificis i els llocs objecte de protecció per la legislació sobre el patrimoni artístic i cultural i els espais naturals protegits i els edificis qualificats com a monumentals per aquest Pla general».

El mateix article, en el seu apartat segon, estableix que «El Pla especial i el Catàleg establiran una regulació més concreta de la regulació del Pla general sobre aquests aspectes i podran establir nivells diferents de protecció».

El pla general és, doncs, prou concret ja que de manera explícita estableix la necessitat de catalogar els llocs i els elements naturals d'interès i de que, com a mínim, en el Catàleg que en resulti es tinguin en compte els espais naturals protegits. També preveu que el desenvolupament de les previsions d'aquest Catàleg es pugui fer a través del corresponent Pla especial.

El Pla general de Granollers també preveu la conservació de determinats espais naturals d'importància patrimonial, com les àrees forestals, considerades com a un element bàsic de la conservació de l'ambient i del paisatge, i els elements constitutius del sistema hidrogràfic.

En desenvolupament del que es preveu en els apartats normatius del Pla general relacionats amb el Catàleg del patrimoni i com a revisió de les normes de protecció del patrimoni de l'any 1982, les quals fins ara eren vigents, s'ha redactat el Pla especial de protecció del patrimoni arquitectònic i arqueològic de Granollers, el qual es va aprovar inicialment el juliol de 2002. Aquest pla de protecció del patrimoni arquitectònic i arqueològic ha incorporat, també, els elements del patrimoni arqueològic, fet que no s'havia previst en les normes de 1982, i que deixa els elements del patrimoni natural per a ser desenvolupats en un pla especial propi.

Les prescripcions del que es preveu en el Pla general d'ordenació urbana de Granollers, també s'han recollit en el Pla d'acció ambiental de Granollers, el qual es va aprovar pel Ple municipal l'abril de 1999. Aquest Pla, a més de diferents línies de actuació relacionades amb la conservació i millora del medi natural del municipi de Granollers i amb la difusió dels seus valors, també estableix diverses actuacions estretament relacionades amb la protecció dels espais i elements naturals amb valor patrimonial.

En la seva línia d'actuació 3.5, Conservar i millorar el patrimoni natural i la qualitat del paisatge, el Pla d'acció ambiental estableix les següents actuacions:

- 3.5.1 Determinar i implantar figures de protecció d'àrees locals d'interès natural.
- 3.5.2 Elaborar l'inventari forestal del municipi (catàleg d'arbres protegits i zones boscoses).
- 3.5.3 Elaborar un pla de gestió de les àrees forestals.

En el Pla estratègic de Granollers, en la seva línia estratègica 1, Fer de Granollers una ciutat de qualitat, també es proposa com a projecte l'aplicació de les propostes incloses a l'Agenda 21, de les quals en formen part les actuacions del Pla d'acció ambiental citades.

Durant els darrers anys, l'Ajuntament de Granollers ha treballat en el desenvolupament i l'aplicació de totes les previsions relacionades amb la conservació i la gestió del patrimoni natural, ja sigui a través de les actuacions dutes a terme des del Servei de Medi Ambient, o integrant-les en altres projectes i línies de treball endegades des dels serveis d'Urbanisme, Obres i Projectes i Promoció Econòmica, així com del Museu de Granollers.

Pel que fa a les actuacions dutes a terme des del Servei de Medi Ambient, cal destacar l'elaboració de l'inventari dels espais naturals d'interès municipal i de l'inventari dels elements botànics d'interès municipal. Iniciatives aquestes que conjuntament amb altres treballs relacionats amb l'establiment i senyalització d'itineraris en el medi natural, han constituït la base sobre la qual s'ha bastit el present Pla especial.

La redacció del Pla especial de protecció del patrimoni natural de Granollers, s'ha dut a terme en un moment especialment favorable, atès que ha coincidit amb els treballs de revisió del Pla general d'ordenació urbana actualment vigent, motiu pel qual les propostes que el Pla general pugui establir pel que fa a l'ordenació del sòl no urbanitzable, de les zones verdes i dels diferents elements amb interès natural, podran integrar adequadament aquelles previsions que en relació amb els elements naturals amb valor patrimonial estableix el present Pla especial. L'avanç del nou pla general es va aprovar el juliol de 2002.

2 Estat actual del patrimoni natural

2.1 Característiques

El municipi de Granollers, amb els seus 14,89 km² de superfície, es troba situat al bell mig de la plana vallesana i té 56.513 habitants (gener de 2003).

Quan s'està estudiant un territori no molt extens, com pot ser el cas del municipi de Granollers, cal matisar el concepte de plana, atès que entre les serres i les valls que la caracteritzen poden haver-hi significatives diferències de topogràfiques. En el cas de Granollers, aquesta diferència d'alçades no és molt important però va des dels 89 m de la llera del Congost al sud del municipi, al límit amb el municipi de Montmeló, als 226 m de Can Marçal a la Serra de Ponent, o els 224 m de Torre Pinós a la Serra de Llevant.

El relleu del municipi de Granollers és especialment singular, i no per cap especial complexitat sinó per la claredat amb que es manifesta: dues serres paral·leles separades per la vall del riu Congost. I per fer-ho encara més fàcil aquestes dues serres, i el riu, discorren de nord a sud, cosa que amb tota lògica ha portat a anomenar aquestes serres, segons estiguin a l'esquerra o a la dreta del riu, de Llevant i de Ponent. El pendent general d'aquestes serres també és prou característic, ja que la seva altitud va minvant cap al sud.

El subsòl d'aquestes serres està format pels típics materials de rebliment de la depressió terciària miocènica, bàsicament argiles, arcoses i conglomerats arcòsics. Entre les dues serres s'estenen les amples terrasses quaternàries del riu Congost, que en determinats sectors poden assolir gairebé els dos quilòmetres d'amplada i que constitueixen la part més plana del municipi, la que tradicionalment ha estat ocupada per les activitats urbanes i les infraestructures.

Les serres de Llevant i de Ponent, a causa del seu suau relleu, han estat dedicades tradicionalment a l'activitat agrícola, tot i que des de mitjans del segle passat els usos industrials i residencials i les infraestructures i els equipaments han anat substituint l'activitat agrària i ocasionant un marcat impacte ambiental, especialment perquè no sempre han seguit els models de planificació que calia esperar en aquest entorn.

Els espais naturals ocupen una superfície força reduïda i gairebé se situen totalment a la serra de Ponent, especialment al sector d'aquesta serra que dona a la vall del riu Congost. I això no és casualitat, ja que tant l'erosió del riu com d'alguns petits torrents que hi desemboquen, han generat en aquest sector un relleu més pronunciat que en altres sectors, cosa que ha impedit que s'hi desenvolupés l'agricultura i, alhora servís de refugi dels pocs retalls de vegetació natural que encara resten a Granollers i de la fauna que els és pròpia.

Les pinedes de pi blanc i els alzinars són els tipus de boscos més comuns, tot i que en la major part dels casos acostumen a ser de tipus mixt amb presència, amb més o menys abundància, d'aquestes dues espècies juntament amb arbres com els roures, els pins pinyers o altres espècies arbòries més antropòfiles (lledoners, oliveres, etc.) i un sotabosc que en alguns casos pot estar prou ben constituït i en el qual hi són presents espècies com el marfull, l'arç blanc, el galzeran, etc. En alguns espais naturals, com per exemple els de la serra de Llevant, hi predominen les pinedes de pi pinyer. Aquests espais boscosos estan

envoltats de garrigues i brolles, més o menys arbrades, bardisses i prats eixuts i fenessars en diferents estadis de reconstitució.

A les torrenteres i rieres hi són presents diferents espècies arbòries característiques d'aquests ambients, com àlbers, pollancre i oms, sovint acompanyades d'altres de marcat caràcter antropòfil, com plàtans, lledoners i robinies. En molts casos aquesta vegetació arbòria i el sotabosc que l'acompanya és substituïda per bardisses i canyars amb alguns arbres esparsos. Al riu Congost hi predomina la vegetació més pròpia d'ambients humits, des d'herbassars higròtròfils, als indrets més alterats, a comunitats d'espècies higròfiles com la boga, el canyís o els joncs en aquells indrets menys afectats.

Els espais ocupats per aquests retalls de vegetació natural, poden ser reduïts, però en cap cas es poden qualificar com de marginals, atès les funcions que des de sempre han desenvolupat, ja sigui des de la funció tradicional de facilitar combustible i matèries primeres a les masies de la zona, com les més modernes d'espai de lleure. Altres funcions més de caire ecològic (prevenció de l'erosió, refugi de fauna, etc.) i paisatgístic mereixen també ser destacades. En tots aquests casos la seva importància va estretament lligada al fet de formar part d'un ample sistema agroforestal en el qual tots els seus elements estan interrelacionats i complementats. En el paisatge vallesà, els elements que més afavoreixen el manteniment de la seva diversitat biològica, són precisament l'existència d'ambients oberts, els espais agrícoles i determinats erms, i l'heterogeneïtat paisatgística, a la qual contribueixen en gran mesura els bosquets i altres elements vegetals presents en rieres i torrenteres i en marges de camps.

La reduïda extensió d'aquestes taques de vegetació natural, no facilita l'establiment d'espècies de la fauna especialment singulars, però aquests bosquets acullen una bona representació de la fauna pròpia dels ambients agroforestals de plana, alhora que esdevenen un bon refugi per a les espècies més pròpies d'ambients oberts, que potser són les que més importància poden tenir, o per aquelles que els utilitzen puntualment en els seus desplaçaments entre els sectors forestals més extensos del nord i el sud de la plana vallesana. Mereix també ser destacat el paper que com a element canalitzador dels moviments migratoris de determinades espècies de la fauna desenvolupa el riu Congost, a més d'acollir una representació prou interessant d'espècies pròpies d'ambients humits i aquàtics.

Cal també remarcar que els aspectes més paisatgístics i culturals que aquests bosquets poden tenir i que com ja s'ha esmentat es complementen amb els propis de les zones agrícoles, es veuen enriquits amb la presència d'arbres aïllats enmig dels camps, prop de les masies o a les vores de l'extensa xarxa de camins que els comunica amb la ciutat, ja que els seus valors naturals es veuen incrementats per tots uns altres valors de caire social i històric, tot donant identitat a un territori i a la població que l'habita.

La reduïda extensió dels espais naturals del terme de Granollers és un fet atípic en el conjunt de la comarca, ja que la majoria de municipis comparteixen un sector de plana i un sector de muntanya, ja sigui de les serralades Prelitoral o Litoral, o d'algunes de les serres que recorren pels interfluvis de l'interior de la comarca. Dels 43 municipis del Vallès Oriental, solament n'hi ha quatre —i Granollers és un d'aquests— en els quals la vegetació arbòria no arriba a ocupar ni el 5 % de la seva superfície (vegeu taula i mapa adjunts).

Cobertes del sòl a Granollers i al Vallès Oriental (CREAF, 1993)					
	Bosc	Matollars i prats	Agrícola	Improductiu natural	Urbà i viari
Granollers	3,2 %	8,7 %	43,8 %	1,6 %	42,7 %
Vallès Oriental	59,6 %	6,8 %	22,7 %	0,77 %	10,3 %

Les dades anteriors no s'han d'interpretar de manera equívoca, ja que la valoració de la poca representació dels espais boscosos al terme de Granollers no s'ha de fer tant a partir de dades quantitatives com de l'anàlisi de la seva evolució en els darrers anys i de la seva interacció amb els espais agrícoles, que com ja s'ha vist tenen un notable valor ecològic i paisatgístic.

Mapa de cobertes del sòl (CREAF, 1993). El color rosa indica les zones urbanes i el color marró els espais agrícoles.

Costa trobar dades fidedignes dels canvis soferts durant les darreres dècades pel que fa a l'ocupació del sòl al municipi de Granollers. Un bon indicatiu del que està passant es pot obtenir a partir d'alguns dels treballs realitzats des del Centre de Recerca Ecològica i Aplicacions Forestals (CREAF), malgrat que solament es disposa de dades dels canvis produïts entre 1992 i 1997. Durant aquest període i pel que fa a Granollers, els canvis en la superfície forestal van ser mínims, essent el canvi més destacat la reducció de la superfície agrícola, possiblement en més d'un 10 %, en profit dels espais urbans o industrials i les infraestructures. I això en només cinc anys.

En els darrers anys, es manté aquesta tendència pel que fa a la disminució de la superfície agrícola i l'increment dels espais urbans ocupats per infraestructures, però la superfície forestal està augmentant lleugerament, en bona part ocupant aquelles terres de conreu que es van abandonant a causa de la seva situació marginal o baixa productivitat.